

**PŘÍSPĚVEK ZVEŘEJNĚNÝ DNE 29. DUBNA 2024
NA SOCIÁLNÍ SÍTI FACEBOOK – EXANPRO**

EXANPRO

Kauza „Vrbětice“ odložena??!!

Vyjádření ředitele NCOZ a dozorového státního zástupce jsou důkazem, že případ nebyl odložen v souladu s trestním řádem!!!

- ☞ Ve vyjádřeních obou funkcionářů k uvedené trestní věci je vážný interní rozpor, ze kterého plyne závěr, že oba funkcionáři jsou buď mentálně omezení jedinci, anebo se znenadání rozhodli nadržovat označeným pachatelům, což je trestný čin. Žádná jiná možnost neexistuje. **Co si tito dva funkcionáři a jejich nadřízení vyberou?**
- ☞ Ministr vnitra Vít Rakušan uspořádal v této věci tiskovou konferenci, kde však zopakoval vážný rozpor, a navíc se zamotal do používání odborné terminologie, čímž se opětovně projevil buď jako politický imbecil, anebo jako prolhaný politik využívající zákulisní praktiky. Opět zde neexistuje jiná možnost.
- ☞ Proč na toto policejní i politické selhání neumí či nechtějí poukázat novináři?

Více k těmto bodům viz text mimo infografiku

Občasné analýzy a hodnocení jsou volně dostupné a rozesílané po požádání na adrese: wagner.exanpro@gmail.com

Pokračování textu z infografiky: ... Ředitel Národní centrály proti organizovanému zločinu (NCOZ) Jiří Mazánek prostřednictvím webu Policie ČR dne 29. dubna 2024 oznámil, že kauza „Vrbětice“ byla ve fázi prověřování odložena, a to podle § 159a odst. 5 trestního řádu. Pokud to převedeme

do textu podle příslušného paragrafu a odstavce trestního řádu, tak to znamená, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání podle § 160 (na tento paragraf je v textu přímo odkazováno, což bude důležité pro další vysvětlení). Dále je v § 159a odst. 5 uvedeno, že pokud pominou důvody odložení, trestní stíhání se zahájí. Pominutím důvodů se v tomto případě rozumí, že budou dodatečně získány ony skutečnosti opravňující trestní stíhání.

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že policejní orgán nedisponuje žádnými použitelnými důkazy, které by mohl použít k obvinění příslušníků ruské vojenské rozvědky GRU. Jenže ředitel NCOZ Mazánek na jiném místě svého prohlášení tvrdí, že policejní orgán považuje za prokázané, že výbuchy obou skladů ve Vrběticích provedli příslušníci ruské vojenské rozvědky. Tak to je opravdu nevídané!!!

Mazánek pomocí příslušného paragrafu a odstavce trestního řádu ve svém prohlášení nejprve oznámí, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání, avšak ihned poté doplní, že policisté z NCOZ mají za prokázané, že výbuchy ve Vrběticích provedli příslušníci GRU. Tak buď se Mazánek nějakým nedopatřením uhodil do hlavy a stal se z něho duševně omezený jedinec, anebo se z neznámého důvodu rozhodl napomáhat ruským záškodníkům vyhnout se spravedlnosti.

Pokud je podle Mazánka zapojení příslušníků GRU prokázané, tak jak je možné, že NCOZ nepostupuje podle § 160 trestního řádu? V tomto paragrafu se hned v jeho prvním odstavci praví, že nasvědčují-li prověřováním zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, rozhodne policejní orgán neprodleně o zahájení trestního stíhání této osoby jako obviněného.

Takže pokud mají policisté v čele s Mazánkem za prokázané, že se výbuchy ve Vrběticích staly tak, jak nově popisují, a že je spáchali příslušníci GRU, konkrétně tolikrát předhazovaní Čepiga a Miškin, tak jsou policisté podle trestního řádu povinni tyto osoby obvinít a zahájit jejich trestní stíhání.

Ve fázi prověřování se neřeší, zda se podezřelé osoby nacházejí na území ČR, anebo kdekoli v zahraničí. Trestní řád nenabízí možnost odložit trestní věc ve fázi prověřování z důvodu nepřítomnosti podezřelé osoby na území ČR. Trestní řád jasně stanovuje, že pokud jsou při prověřování zjištěny odůvodněné skutečnosti o spáchání trestného činu a k tomuto činu jsou přiřazeny konkrétní osoby, pak jediným dalším postupem je obvinění těchto osob a s tím zahájení trestního stíhání. Až teprve v průběhu trestního stíhání se řeší přítomnost těchto osob a zda je možné dokončit jejich stíhání i před soudem.

V trestním řízení musí být provedeny všechny nezbytné úkony, které být provedeny mohou. K tomu patří i žádost o vydání obviněných osob z ciziny. To nebylo dosud provedeno, protože v nové verzi případu nebyl nikdo obviněn. Jakási žádost o právní pomoc je zcela jinou věcí.

K pomatenému, anebo spíše k trapně lživému vyjádření Mazánka se připojil dozorový státní zástupce Martin Malůš. Ten na portálu českého státního zastupitelství prostřednictvím tiskového mluvčího KSZ v Brně zveřejnil svou tiskovou zprávu, v níž na jednu stranu uvádí, že řadou dalších opatřených důkazů a jejich podrobným vyhodnocením se podařil dovést dostatečně odůvodněný závěr, že zničení obou muničních skladů bylo úspěšně provedenou operací příslušníků GRU, ale na druhou stranu dodává, že v této trestní věci nejsou dány podmínky pro zahájení trestního stíhání konkrétních osob.

Tak toto prohlásí státní zástupce, který by měl být odborníkem na český trestní řád. Patrně se i on nějakým nedopatřením uhodil do hlavy, anebo se i on rozhodl napomáhat pachatelům. A dost možná si ten náraz do hlavy přivodil vzájemnou srážkou s Mazánkem, když se oba běželi směrem k sobě poradit, jak v této věci budou dále postupovat. Nemohu se oprostít od tohoto pejorativního popisování děje, neboť výstupy obou zástupců z orgánů činných v trestním řízení jsou opravdovou komedií, lépe řečeno tragikomedií.

Malůš by měl vysvětlit, jaké podmínky podle trestního řádu nejsou dány pro to, aby bylo zahájeno trestní stíhání konkrétních osob. Zřejmě po tom nárazu do hlavy si neuvědomil, že trestní řízení bylo stále ve fázi prověřování. Jeho mluva by byla akceptovatelná, pokud by se jeho zdůvodňování týkalo již zahájeného trestního stíhání, kdy se však trestní věc neodkládá, nýbrž zastavuje nebo

přerušuje. A pokud by zde byl problém týkající se nepřítomnosti obviněných osob, pak by se jednalo pouze o přerušení trestního stíhání, nikoli o jeho úplné zastavení. A právě zde by státním orgánům vznikl nekonečný problém, což si Mazánek a Malůš velmi dobře uvědomují, a proto zvolili postup, který není v souladu s trestním řádem (vysvětleno na konci textu).

Avšak ještě před přerušením trestního stíhání z důvodu nepřítomnosti obviněných osob (pokud by stíhání bylo zahájeno) by pro české orgány mnohem dříve vyvstal jiný problém. Se zahájením trestního stíhání je zároveň vzneseno obvinění proti konkrétním osobám, přičemž trestní řád stanovuje, že usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého jsou tyto osoby obviněny. A dále trestní řád praví, že v odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání. Takže nejenom já, ale i ostatní lidé, kteří oplývají dostatečnou rozlišovací schopností a nepodléhají klamu státních orgánů, si dokáží představit, že takovéto usnesení by se pohybovalo v kategorii fantasy příběhů.

A nakonec k odložení kauzy „Vrbětice“ vystoupil ustavičný lhář a dezinformátor ministr vnitra Vít Rakušan. Ten na své tiskové konferenci uspořádané dne 29. dubna 2024 ve 13.00 hod. hned v úvodu prohlásil, že NCOZ uzavřela vyšetřování výbuchů muničních skladů ve Vrběticích. Zaprvé by Rakušan za tu dobu ve funkci ministra vnitra mohl už dávno vědět (a někdo ho už měl poučit), že uzavření případu není totéž, co jeho odložení, zvláště podle uvedeného odst. 5 v § 159a, podle kterého je možné trestní stíhání zahájit, pominou-li důvody pro odložení trestní věci. A zadruhé by měl Rakušan vědět, že podle terminologie trestního řízení nevedla NCOZ žádné vyšetřování, ale neustále jen prověřování. Vyšetřování začíná zahájením trestního stíhání a končí podáním obžaloby, přičemž trestní stíhání poté pokračuje řízením před soudem.

Rakušan dále uvedl, že je naprosto jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností policejním vyšetřováním prokázáno, že výbuchy obou skladů ve Vrběticích provedli příslušníci ruské vojenské rozvědky Hlavní správy Generálního štábu Ozbrojených sil Ruské federace známé pod zkratkou GRU. K tomu doplnil,

že podle zjištění NCOZ byli pachateli příslušníci jednotky 29155 určené k provádění diverzních operací v zahraničí.

Poté Rakušan uvedl, že podezřelí se zdržují v Rusku a že orgány Ruské federace odmítly splnit požadavky vznesené Českou republikou cestou mezinárodní právní pomoci. Podle Rakušana tak není možné získat potřebné informace, kterými disponuje ruská armáda a ruské zpravodajské služby. Ten Rakušan je opravdu legrační postava. Ještě měl říct, že ty potřebné informace z prostředí ruských ozbrojených sil a ruských zpravodajských služeb by nemusely být do stupně utajení PŘÍSNĚ TAJNÉ, ale že by českým orgánům stačily informace do stupně DŮVĚRNÉ. Ten Rakušan je opravdu kašpar a spolu s ním i ti, kteří mu tento projev takto napsali.

A Rakušan ve svém extempore pokračoval. Dále řekl, že policie vyčerpala možnosti získat další důkazy a informace potřebné k zahájení trestního stíhání, a proto rozhodla o odložení věci. Následně Rakušan sdělil, že chce zdůraznit jednu důležitou věc, a to, že případ je odložen jen proto, že Rusko odmítá spolupracovat. Hned nato ale prohlásil, že je nepochybné, kdo a proč výbuchy ve Vrběticích způsobil.

Tento projev je opravdu k smíchu a věřte tomu, že v zahraničních zemích se nám potají smějí, protože něco tak ubohého a tupého lze slyšet jen z úst českých představitelů. Rakušan nejprve prohlásí, že jakýmsi vyšetřováním bylo jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností prokázáno zapojení příslušníků GRU. Poté oznámí, že policie de facto nemá potřebné důkazy k zahájení trestního stíhání, protože Rusko odmítá spolupracovat. A hned nato zase otočí a deklaruje, že je nepochybné, kdo a proč ty výbuchy způsobil. Tak buď je Rakušan z psychiatrického hlediska imbecil (starý termín), anebo politik, který úmyslně a veřejně lže, ale tak žalostným způsobem, že je s podivem, že se něčemu takovému vůbec propůjčil.

V nově koncipované kauze „Vrbětice“ může být fáze policejního prověřování zakončena jen dvěma způsoby. Buď je tedy vše nepochybně prokázáno a mělo být zahájeno trestní stíhání konkrétních osob včetně vypracování žádosti o jejich vydání (to nemá nic společného se žádostí o právní pomoc), anebo nic prokázáno nebylo, jelikož těm českým chudákům Rusové nepředali důkazy

potřebné k zahájení trestního stíhání, a pak platí uvedený § 159a odst. 5 trestního řádu, jenž říká, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání.

Ředitel NCOZ Mazánek, dozorový státní zástupce Malůš a ministr vnitra Rakušan nemohou v jednom prohlášení na jednu stranu tvrdit, že bylo vše jednoznačně a bezpochyby prokázáno, a na druhou stranu prostřednictvím trestního řádu uvádět, že věc byla odložena, protože se nepodařilo zjistit takové skutečnosti, aby mohlo být zahájeno trestní stíhání. Pokud na tomto vážném rozporu ve svých prohlášeních trvají, pak jsou všichni tři případem pro Chocholouška, anebo případem pro jiný, ale poctivý policejní orgán.

Na tiskovou konferenci společně s Rakušanem přicupital zástupce MZV ČR Martin Smolek, který uvedl výčet toho, co všechno Rusové podle mezinárodního práva porušili. Tento komediant od velekomedianta a pozéra Lipavského si zřejmě zapomněl přečíst, co znamená § 159a odst. 5 trestního řádu, anebo zkrátka nepochopil předložený fakt, že kauza byla odložena proto, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by opravňovaly zahájit trestní stíhání. Jednoduše řečeno neexistují takové důkazy, aby byl kdokoli z ruské strany obviněn. Proč nám tedy všichni hrají takové potupné divadlo?

Pokud jsou tito divadelní ochotníci přesvědčeni o vině konkrétních Rusů, pak je zvláštní, že nebylo zahájeno trestní stíhání konkrétních osob, což je pro orgány činné v trestním řízení zákonná povinnost. Ale pokud si na to zástupci příslušných orgánů netroufají, tak by měli přestat plkat o tom, že bylo všechno prokázáno, neboť pak se nejenom před českým národem prezentují jako ti největší břídilové.

A na závěr ještě vysvětlení, proč by po zahájení trestního stíhání vznikl českým orgánům nekonečný problém. Kauza „Vrbětice“ se až do současnosti vedla jako úmyslný trestný čin obecného ohrožení, a to i přesto, že někteří politici vykřikovali cosi o teroristickém útoku a BIS dokonce v jedné výroční zprávě psala o subverzi čili o podvratné činnosti (další druh trestného činu), což je další komediální výstup státních orgánů. Pokud by bylo vzneseno obvinění z obecného ohrožení proti osobám, které by v tomto případě byly členy organizované skupiny, svým činem způsobily škodu velkého rozsahu a usmrtily

osoby (stačilo by splnění jen jedné ze tří uvedených podmínek), pak by horní trestní sazba byla až 15 let odnětí svobody. To by znamenalo, že hlavní líčení před soudem by se nemohlo konat bez přítomnosti obžalovaných.

Podle trestního řádu je přítomnost obžalovaných osob při hlavním líčení nutná u osob obžalovaných z trestného činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let. V tomto případě by tedy muselo být trestní stíhání přerušeno, nikoli zastaveno. Avšak před rozhodnutím o přerušení trestního stíhání by bylo podle trestního řádu nutné učinit vše, čeho je potřeba k zabezpečení úspěšného provedení trestního stíhání. Sem patří i podání žádosti o vydání obviněných osob z ciziny. Je jasné, že obvinění Rusové by vydání nebyli, což by znamenalo přerušit trestní stíhání. A nyní se dostáváme k jádru nekonečného problému.

Každého jistě napadne, že trestní odpovědnost může být po určité době promlčena. Jenže při přerušení trestního stíhání se doba, po kterou bylo trestní stíhání přerušeno, nezapočítává do promlčecí doby. Takže ten případ by pořád visel ve vzduchu, což by v budoucnu mohlo působit potíže i ve vztahu s jinými zeměmi. Mimochodem u trestného činu, jehož horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, zaniká trestní odpovědnost uplynutím promlčecí doby patnáct let.

A na úplný závěr můžeme uzavřít, že je zjevné, jaké divadlo a proč nám zde státní orgány předvedly. Pokud by to nemělo být divadlo, tak by orgány činné v trestním řízení buď musely přistoupit k zahájení trestního stíhání, anebo by musely přiznat, že pro obvinění konkrétních Rusů nemají potřebné důkazy, a tím přiznat i to, že trestný čin ze strany Rusů nebyl prokázán. To by ale znamenalo, že se trestný čin popsáním způsobem nestal, což by při odložení věci s touto stupidně předloženou jedinou verzí spíše směřovalo na použití § 159a odst. 1 trestního řádu (ohledně konkrétních Rusů se nejedná o podezření z trestného činu).
